

han yttrede, at, saaledes som Forholdene nu ere, vil det i mange Tilfælde kunne være i veckommende Parters Interesse, at Ministeren benytter den Bevillingsmyndighed, som i Paragraphen er ham forbeholdt, men jeg antager ogsaa det vil skee, thi ellers var Bestemmelsen neppe kommet ind i Paragraphen.

L. C. Larsen: Der handles i denne Lov om et Sameie, som foreslaaes ophævet derved, at Gjenstanden derfor uddeles i Lodder mellem de enkelte Sameiere; dette kan ogsaa være meget hensigtsmæssigt, men der er en anden Maade, hvorpaa Sameie i andre Forhold søges ophævet, nemlig derved, at den enkelte Sameier kan forlange den hele Gjenstand for Sameiet bortsolgt, navnlig ved offentlig Auction. Det forekommer mig, at der kan tænkes Tilfælde, hvor de enkelte Lodder, som tilfalde Lodtagerne, kunde blive saa smaa, at det vilde være ganske urimeligt at beholde dem som særskilt Eiendom, og under saadanne Omstændigheder vilde det vistnok være rigtigt at bemyndige den enkelte Lodseier til at forlange hele Fællesmosen bortsolgt, thi derved vilde han selv faae en større Fordeel, og hele Eiendommen vilde blive bedre benyttet. Dette er en Tankegang, der understøttes ved hvad der nylig er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amt (Oppermann). Jeg skal imidlertid ikke selv videre forfølge den, da jeg ikke har noget nøie Kendskab til dette Forhold, men blot henstille til Andre, om der kunde være nogen Anledning til at tage Hensyn til den.

N. Jensen: Med Hensyn til hvad den ærede næstsidste Taler bemærkede, være det mig tilladt at gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt, i alt Fald var det ikke min Mening, at Ministeriet skulde give specielle Bestemmelser om Opmaalingsmetoden, men jeg har kun sagt, at det var uhenigtsmæssigt at overlade til Ministeriet at give Bestemmelser om og Regler for Taxationen, og til Bestyrkelse for dette skal jeg blot erindre om, at man har ad administrativt Veit truffet Bestemmelser om Skattefordelingen ved Skovudskiftningen, der ere saaledes, at de Tilfælde kunne forekomme, at det vil være fordeeltigere for en Mand, som fik

sin Part udlagt som Eiendom, at give flere hundrede Rigsdaler for at blive fri for hver Tønde Lånd, der blev ham udlagt til Eiendom. Saa uheldigt er det Princiep, hvorefter man har bestemt, at Skatterne skulle fordeles, og det er et nyt Argument, foruden hvad jeg nævnte før, at vor Lovgivning mange Tilfælde giver bestemte Regler for, hvorledes Taxationerne skulle foregaae. Det er ganske klart, at det er en Illusion med Skattebevillingsretten, naar det overlades til Administrationen at give detaillerede Regler for, hvorledes Skatterne skulle paalignes; thi derved ligger det i Administrationens Haand næsten ganske at bestemme Resultatet af Skatteligningen. Med Hensyn til en anden Bemærkning, som den ærede Taler gjorde, at nemlig Udskiftningen ikke gaaer ud paa Andet, end at Vedkommende, der ere en Lod, sætte Skjellene imellem sig selv indbyrdes og i Fællesskab svare samtlige Skatter af Lodden, da tør jeg ikke stille mig frem som en Autoritet til Afgjørelsen af dette Spørgsmaal, men jeg maa bemærke, at hvis det skulde være Tilfældet, saa vil en saadan Deling kun i uegentlig Forstand være en Udskiftning; thi ved en Udskiftning kan kun forstaaes, at Enhver faaer sin bestemte Lod og sine dertil hørende bestemte Skatter. For at anføre et Lovsted, som giver mig Ret til denne Betragtning, skal jeg erindre om § 11 i Lov af 25de Juni 1810, hvor den Bestemmelse er tagen idetmindste for Fæstegodsens Vedkommende, idet det der hedder, „at Eierne skulle være forpligtede til, endog naar de uden Hensyn til Salg eller Magestifte ville foretage Udskiftning eller anden Forandring i deres Fæstegodsens Inddeling, da at lade samme paa anordningsmæssig Maade udføre af en beskikket Landinspæctor eller Landmaaler og at lade sig af ham forsyne med Kort og Beregninger, som fuldstændigen vise og forklare de skete Forandringer.“

Jeg skal tillade mig at gjentage en Indsigelse, der allerede er gjort af en æret Taler imod den Bestemmelse i det foreliggende Lovudkast, at det skulde være afhængigt af Naboen ved en Mose, om der blev givet Ret til at bygge paa den. Det skulde jo nemlig i det